



..חרא! פוז! יצחק, שהסכים לחתום על העצומה (מימין), מתווכח עם יושב'קבע בכסית, שסירב לחתום. יצחק הגדיר את עצמו כלוחם בלבנון ואילו יריבו, גדול המימדים אמר ליצחק: "המדינה יכולה לתת לך כדור בראש ולא זכויות."



..גם להוואים! שלומי מחל'אביב מיהר לחתום אך ביקש להניח על השולחן עצומה שהחזיק בתיקו. היתה זו עצומה למתן זכויות להומוסקסואלים.

דוכן על העצומה. האיש, מסתבר, אינו יודע לקרוא. הוא מסכים להר' תום כי אנחנו נראים לו נחמדים, ושואל: "מה אני מקבל מזה? דירה?"

צוות העולם הזה הסתובב במשך יומיים ברחוב דיזנגוף. העוברים והשבים התייחסו אליו באדישות. לאנשים, כפי הנראה, יש עניינים אחרים, מאשר עצמות המיועדות שתלמו על מדינה דמוקרטית, יצ' לראשיהמשלה. מקימי המדינה, רנית, ושיויונית, היו בודאי מעדיפים לשוב אל קיברם, אילו ערכו את אותה מסע החתמות ו- ערכו אנחנו. **יפתח שביט**



..לא! הדוגמנית ושחקנית הקולנוע סמדר קלי ציינסקי וחברתה שוברות על-פני דוכן ההחתמה מבלי להתעניין.

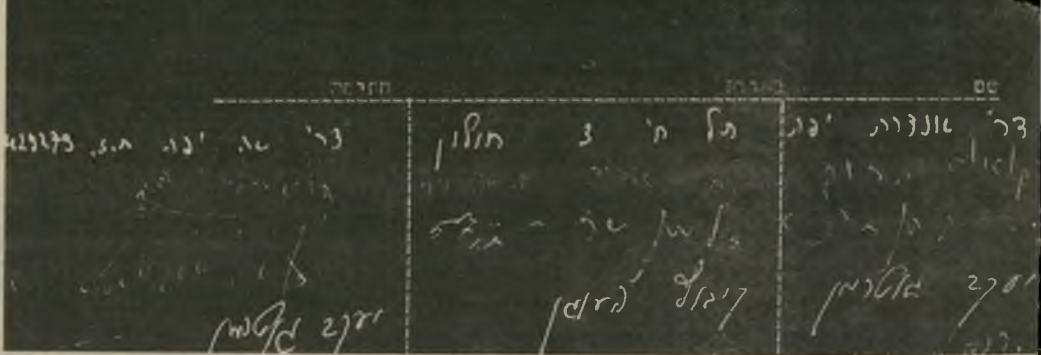
המצלמה. "לא צלם!" הוא צועק ונמלט במהירות. בפניה אחרת בי כוכר יושבת יעל אזולאי, יפהפיה בעלת שיער צבוע, עגילים, נזם, ואיפור מטורף. היא חותמת ברצון. יעל מספרת, כי שבה לחופשת מולדת מלונדון, שם היא פורטת על גיטרה בס בלהקת פאנק. היא חותמת ברצון ומתוך הודהות מל- אה. גבו כבן 30, שסירב להודות, הות, ניגש ימבקש בתקיפות ש- נסביר לו במה מדובר. אנו מגיי- שים לו את טופס ההחתמה, אך הוא אינו מעוניין לקרוא. "המדובר בזכויות האדם" מסבירים לו. "למי אין זכויות אדם - לערבים? אז שילכו לצבא! למה הם לא רוצים לשרת בצבא?" הוא מסיים ופונה לדרכו.

אנו חוזרים לרחוב דיזנגוף, מתייצבים לפני דוכן למכירת דיגלי ישראל מפלסטיק, אנו קונים דיגרי לון ומנסים להחתים את בעל ה-

עבר, התנדבים סגור, ורואים בו את... כל פרובוקציה של המדינה לנחות על יסודות המדינה, הפכו זה לילום. על המטלה לעיניו: דיון וברירה חכמה להחליט בסדר לכל עזריהו בלי תכלית, נדע נטוין: להפסיק תלג, דת, מספרן, לטוב, חינוך דהרבה: ל קורר של הסקוטת הערבים: על כל התפתח: ולעזרת באכפניס לעירובנותיה: ול ענילה האחרות. האחרות.

אנו: ורואים לכני תסס הערבי ליטול חלקם בבנין המדינה על יסוד אחרות שלמה. רעה ועל יסוד בנינות: תתאימה ככל מוסדותיה.

רעה ועל יסוד בנינות: תתאימה ככל מוסדותיה.



חכם, באומרו: "אתם עוד תתבל- בלו מרוב כל הוועדים האלה." אורנה שילון חתמה ואמרה: "הר' ברים האלה צריכים להיות ברורים מאליהם במדינה המסריחה הזאת." מאיר דביר, תסריטאי בטלוויזיה הלימודית, חתם על העצומה מי כיוון שעל פי הבנתו היא מכוונת נגד חוק השבות: "אם יש שוויון בלי הבדלי גזע ודת, או ברור מי אליו שחוק השבות בטל ומבוטל." אדם קשיש, בחליפה ועניבה, הפסיק לקרוא את העיתון שלו. הוא הביט בעצומה בעיון: "לא חותם", אמר, וחזר לקרוא בעיתון.

מה זה חירות?

רומיים מאוחר יותר, ביום הר' שישי אחריהצהריים, יצאנו שוב להתחמה. ביום השישי, בין כסית וכיכר דיזנגוף, הקהל שונה מאשר במשך כל השבוע. אמנים, עיתונאים ואנשי השמאל ממלאים את בתי-הקפה המידרכות. לפני יומיים הביעו כ-20 אחוזים את נכונותם לחתום, אולם ביום השני שי זכינו להצלחה גדולה יותר. רוב האנשים שאליהם פנינו הסכימו לחתום. אולם גם ביום השישי לא זיהה איש שמקור העצומה הוא מגילת העצמאות. אף איש - פרט לאחד - הפיזמונאי חיים חפר: "החתמי על העותק המקורי." הוא הצהיר.

זה מתון מדי, העיר המשורר והמחזאי מוטי בהרב. אחרי-כך

מדינה? אנו משיבים שאת חלקם בבניין המדינה הם נוטלים ממילא, כפועלים. "אז שילכו מפה," הוא אומר. וצור עוגב שואל: "פיתוח הארץ לטובת כל תושביה, זה כולל גם את הדוסיים?" "הדוסיים לא יותר גרועים מהערבים," מסכם שני.

מה זה חירות?

למה. "אל תצלמו!" הוא מודעק, מושיט את ידו מול המצלמה, ומ' תרחק במהירות מהמקום. אל הדוכן מגיעה אשה צעירה, נושאת בידה דפי תווים. היא מעיי- נת כעשר דקות בעצומה, ובסוף מחליטה לחשוב עד יומיהעצמאות אם לחתום.

אנחנו עוברים לכיכר דיזנגוף, וגם כאן נוחלים אכזבה. הציבור הרחב אינו מעוניין לקרוא את העצומה שלנו. הכיכר מלאה בפני- סיוגרים המעיינים בעיתוני-הצה- ריים. איש כת, "הכוסים העבריים" מגיע וקורא את העצומה. הוא תו- מך בוכויות האדם, אך כשמסבירים לו שעליו לחתום הוא מתרחק בפתח בלתי מובן: "לא, לא." הוא ממלמל.

חולפת עוד רבע שעה, כמה אני שים נעצרים, אך אף אחד אינו מעוניין לקרוא את העצומה. שני בחורים צעירים מנסו-צינוה מצילים את המצב. אחד מהם, צור עוגב, מצטט: "...אנו קוראים לבני העם הערבי ליטול חלקם בבניין המדי- נה..." הוא שואל: "לאיזו מדינה אתם מתכוונים? למדינה הפלסטי- נית?" אנו מסבירים שכונתנו ל- מדינת ישראל. הוא חותם, אך חברו אינו מסכים איתו: "למה שיטלו חלקם בבניין ה-



..גם לחיילות מותר! קבע, גילה עגימי חותמת על העצומה, אחרי שקראה.



..זה קומוניסטי! שרה, עקרת בית תל-אביבית סירבה לחתום על העצומה. "אינני חותמת לקומוניסטים."